

Karakola Gitsem mi ki Acaba

– AhmetCanbaba · 11 Aralık 2009

El ettiler durdum. Erkek arka kapıyı nazik bir şekilde açtı, kız arkadaşını bindirdi ve kendisinde benim yanıma oturdu:

"-Mesa Koru Sitesi" dedi. Bende içimden çok sevinmiş-tim. Böyle uzun yol her zaman çıkmazdı. Ne de olsa Kızılay'la, Koru sitesi arası bu trafikte insanın en az kırk beş, elli dakikasını alırdı. Taksimetreye bastım, gazladım. Bir iki dakika geçmedi, yanımdaki:

" -Eee! Anlat bakalım Şoför abi, şöyle iyi bi yanından" Bende, başımdan geçen bir olayı anlatmaya başladım. Pür dikkat kesildi, can kulağıyla dinliyordu.

Gene bir gün iş dönüşünde durağa gelirken yoldan biri; acele işi var gibi el etti. Yumuşak bir frenle Yanında durdum. İki arkadaştlar. Biri uzun boylu atletik yapılı, diğeri az kısa ve kilolu idi. Uzun boylusu ön koltuğa, benim yanıma oturdu. Kısa olanı bana:

"-Oran'a" dedi. Hani şoför olmasan da Ankara'yı bilmesen:'Ben de senin orana' dersin al başına belayı. Önde oturan arkadaki arkadaşı ile münakaşa etmeğe başladı. Demek ki taksiye binmeden önce de tartışmaları vardı.

Taksiye bindikten sonra da tartışmaları devam ediyordu. Önde oturan uzun boylu olanı arkadakine:

" -Koyarım abi" dedi. Arkadaki de:

" -Koyamazsın "dedi.

'Ben böyle tartışma mı olurmuş, koyarsın, koyamazsın diye düşünürken' arkadaki:

" -Ben abi kapımın önüne araba koydurtmam" dedi. Bende adamların boş yere günahlarını alacaktım ki işi çözdüm. Uzun boylu olanı Kuğulu'da inecekti ama arkadaşı Oran'da oturduğu için:

" -Olmaz abicim, önce seni Oran'da indirip sonra ben dönüşte Kuğulu'da inerim "dedi. Kısa ve şişman olanı Oran da indirdik. Dönüşte ön koltukta oturan:

" -Şoför bey taksimetreyi kapat, nasıl olsa Kuğulu'ya ineceksin dönüş ücreti yazdırma bana" demez' mi, bende:

" -Olmaz" dedim!. Hay demez olaydım da dillerim çeki-leydi. Adamda bunu mu bekliyormuş ne?"

" -Yav gardaşım nasıl olmazmış, bal gibi olur. Senin elinde. İstesen olmaz mı yani ?" Ben:

" -Olmaz" dedim' O:

" -Olur" dedi. 'Olurdu, olmazdı' derken silahını çekti, arkadaş ne yapacaksın al başına belayı. Bizde delikanlı geçiniyoruz ya, üstelik de şoförüz. Bu arada:

" -Çabuk üzerindeki paraları boşalt " demez mi hani paraları vermek bir yana, soyulduğumuzu duyarlarsa arkadaşlar vallahi beni tefe koyarlar. Sen bizim şoför milletini bilmezsin. O zamanda Oran şehri yeni kurulmuş; in yok, cin yok yollarda. Bende üzerimde ne var ne yok kuruşuna kadar adama verdim.

İçimden de dua ediyordum, bu kadarla kurtulayım bari diye. Sonra birden üzerimden abandı, benden yanı olan kapıyı hızla açıp itekleyiverdi beni dışarı. Tabi ben bi güzel yuvarlandım yere. Vakit gece yarısı ve bana bağırarak:

" -Üç saate kadar ortalıkta görünme, sonra git arabayı Cebeci'deki Kan bankası'nın önünden al " dedi ve

gazladı gitti. 'Sözünün eridir belki, dediğini yapar' diyerek polise de haber vermedim.

Gece karanlıkta yayan Kan bankası'nın oraya kadar yürüdüm. Epeyce sağda, solda vakit geçirdim. Baktım üç saat geçmiş, dediği yerde arabam yok. Bir iki saatte öylesine bekledim belki gelir diye. Ne gelen vardı ne giden. Sonra gittim karakola soyulduğumu, arabamın uzun boylu, bıyıklı, esmer biri tarafından gasp edildiğini anlattım.

Polisler ifademi aldılar. Aradan iki gün geçti arabamı Sitelerde terkedilmiş olarak buldum. Emekli bir kişiyim, bütün yatırımlımı 'aha' bu taksiye yaptım. Allah'tan her hangi bir yerinde hasar yoktu. Buna da 'şükür', dedim.

" -Eee" dedi, kızın arkadaşı:

" -Sonra?"

"-Sonrası ne olacak, o karakol, başka karakola da.. Bildirmiş arabamın gasp edildiğini. Moral bozukluğundan işe de gidemiyorum.

Ertesi gün polisler çalıştığım durağa gelmişler beni sormuşlar. Bakmışlar ki ben yokum; bu sefer arkadaşlarımdan ev adresimi almışlar. Eve geldiler. Hadi, beni evden alıp doğru karakola götürdüler.

Gaspçılıktan yakalanmış üç, beş kişiyi bana gösterip:

" -Senin arabanı gasp eden bunlar mı dediler " Bende:

"-Hayır, Komiserim bunların hiçbiri değil ," dedim. İkide bir:

"-Dikkatli bak; bunlardan biri olabilir " diyorlar, bende her defasında:

"-Bunlar değil" diyorum. Sonra beni salıveriyorlar:

"-Lazım olunca biz seni tekrar çağırırız" diyorlar. Aradan ya birkaç saat geçiyor, veya bir gün, önce taksi durağına, beni bulamayıp, sonrada eve geliyorlar. Hadiii tekrar kara-kola. Bu seferde başka karakollar çağırılmaya başladı.

Hiç çalışmıyorum, hastalandım, moral sıfır! Ekip arabasıyla karakola gidip bana gene bir sürü kişi gösteriyorlar hiçbiri olmadığı için, beni salıveriyorlar. Nasıl dönersem döneyim eve. Günah olmayacağını bilsem gösterdikleri kişilerden birisine:

" -Aha bu benim arabamı gasp eden' diyeceğim ama İnsanın vicdanı razı olmuyor.

Karakoldan yayan yapıldak eve geliyorum. Tabanlarım şişmiş. İnsanın uykusu da kaçıyor, uyu uyuyabilirsen. Bu işin gündüzü, gecesini olmuyor ki ne zaman bir gaspçı yakalansa, muhakkak karakoldayım.

Esasında polisler de bıktı bu işten ama onların vazifesi bu demek. Sistem böyle işliyor. Daha sonra önüme albüm koymaya başladılar:

" -Bunlardan bir tanesini söyle de kurtul" dediler. Esasında ben değil kendileri kurtulacaklardı. Gayet iyi anlıyorum ama anlamazlıktan geliyorum. Ama ben hiçbirini yapmadım. Şikayet etmek akıl karı değilmiş arkadaş. Bana arabamı sattıracaklardı.

Mesa Kuru sitesine gelindiğinde yanımda oturan:

"Tamam, şoför gardaş, bayanı burada indirecez" dedi. Ben durdum, delikanlı inip kızın kapısını açtı, vedalaştılar, sonra tekrar öne; yanıma oturdu:

"Ümit köye" dedi ve sonra:

"Eee anlat, anlat hele" bende:

"Yani senin anlayacağın gaspçılar bulunamadı. Ben gene bir hayli karakol, karakol dolaştım dosya kendiliğinden kapandı da çağırılmaktan kurtuldum."

Ümit köy'e gelmiştik:

"-Burada da ben ineyim" dedi. İndi cebinden iki milyon çıkarıp:

"-Buyur şoför bey"

"-Ne bu"? Dedim"

"-Ne olacak Para görmüyon mu?"

"-Görüyorum görmesine de taksimetrede on sekiz milyon yazıyor, on altı milyon daha vereceksin" delikanlı:

"- Onlar gaspçıydı, paranı vermemişler üstelik arabayı götürmüşler. Bizde öğrenciyiz, bizden de bu kadar. Hadi yaylan bakalım" der demez ben arabadan dışarı çıkıp:

"-Nasıl vermezmişsin" dememe kalmadı nereden çıktıklarını bilemediğim gençler sekiz on kişi oluverdiler. Ne arada gelmişlerdi, ne zaman gelmişlerdi farkına bile varamadım. Tek kelime etmeden bindim arabaya sonra:

"-Hadi size de öğrenci kıyağı olsun bari" dedim. Sonra bir ara 'karakola gitsem mi ki' diye düşündüm. Bu memlekette şoförlükte yapılmaz diye düşündüm.

Dalmışım az daha kaza yapacaktım. Arabayı satsam mı ki diye düşündüm. Hala düşünüyorum...

Ahmet Canbaba